

חלבות שבת סימן שנה

(ט) בין שהו מרבע בין שהוא עליל (ו) או ארליך (ז) וקצין, (יא) יובלבד שלא יהיה ארכו; (טט) ומורה משנים ברכבו (ט) (טט) אם לא כן תריה, ואם השף לדירה, לאפלו יש בו בעה מילין מפער לטלטל בבלו; (טטט) והגנה וען לא כן סיכון תא דין סכם צירות (טט) אי אפקות לדירה. ויש אופרים (טט) דסוט גראיפות שלטו מקרי אפקות לדירה; (טטטט) הרגלים לפותם פחוח ואטריך להקיף (מרוכף עושן פצץ). ומש אופרים עוד, וכל קרפה שהו (טטטט) סמוך לכיתו מקרבי השף לדינה, כי (טטטט) דעתה עליה הואי ציב' דערובון; (טטטט) ויש חולקין בזה וכמי בשם חספהו); ב' וימה נברא מכך

פאר היטב

שנה אורה ארוכה מאה ורבע חמשים, אבל פחות מאה אחת שרי, מ"א:

חוֹק הַבְּתִיָּה, כְּמַשֵּׁשׁ סִימָן שָׁעָבָה: (3) זַקְפִּין. גַּגְוָן שֶׁהָא אַרְךָ מֵאָה וּרְחָבֶב
חֲמָשִׁים אַמָּה שֶׁהָא צָולָה בְּמִרְבּוֹן שֶׁל שְׁבעִים אַמָּה: (2) אָמָה. מַחְצֵי הַמִּשְׁכָּן

באור הלכה

(ט) בין ששהוא מרבע, ומכל בוה, דכל דיליכא יומר (ו') מחייבת אללים בתשנות לית לא בה, בין שהמקום עגל או מרבע או שאין שאר אללים בתשנות, נברקפה: (ו') או איריך גאנשין. בגין טקונה ערף מאה רורסב חמימות, שהוא עליה פמבע של ע"ז וארכעה טפחים: (ויא) ובلد שליא יהא ארבע וכו'. דענין, שלא נטה עיל-קל-פנימ אלרכו יומר מאה אמה. דכל שהוא (ו') שטח גדול אף באורך קלחדר, מחלפי בקשוט-עוביים וכרכמליט, ובכאה אמה לא רצוי לאגונן. מפני שמעינו בחזר המשען שארכו פאה ורקבו חמימות: (ויב) אמה אחת. אבל בפחוות מאה לא גורה. וכל זה בדוקא לא כינה עיל-קל-פנימ ביחס-פאות בין גלה, אבל אם בין גלה לבבא בית-פאחים לא קפידון בוה, ואפללו היה ארבעה רוחב יומר בפחוות אמה, נמי מפר לעטול בעלה כל שטחך מחיצות: (ו'ג) אי מקומות. פרוש, היכא שיש חופה סביב לעיר, ומבדר שם, דמן קספסם אקרין דזאqr לרינה. דאן דנד להקיך אלא אמר שבען בכבאים מהפלחה, ותו בני ולבסון העף דפנני, ודרלאן: (ו'ד) דסTEM גראפישות וכו'. פרוש, (ו') ובמה הביא פותחה להם: (טו) דריילים. בגין קרטן א', בעקבות שאין אדים זוכר אם ההקופיות בבנו קרט החותם או לאחר הפתים לשם תשמש דינה, מכובנה גם בגרפיות שלטעו האפו אדר בנן מכתים למשמעיש הקופים. ורק פשיט היה דלאו בעלה הוא בכל מוקט בכלל זמן. יוניש לנוות בוה בונגנו לפי מנגה מקומות: (טו') סטוק לברתו. בכל שהוא סמוך לעיר (ו'ג) נברק טמונ ליבורו ?בעה זו: (ו'י) דעתה עלה. ופרש (ו') דאף לדעתה זו, דוקא רבשנה הבית אנטדריך הקירען, וכן משען לו דארכ-על-גב דלא פהן כלל לה, אפלו בגין שהוא סמוכה לעיר כרעה, דעטס עליה להשפשש בה אונדר ומטמא קופה לדינה: (ו'ח) ויש חולקין בוה. ולדעה זו, (ו'ט) אפלו בסוגה כפש ליבורו, כל שלא פטח מלכטוף הקף לא

שער הצעיר

(ב') **רמ"ס:** (ב') כן מוכיח מדריך הלחשת השעתקנו לעיל: (ז) פ"ז שמשעויות קרטפים בפרק ט' דין י'. וכן שתו החקפות כה' צפרא ב- בדרור דמתחwil 'קרפ'ת' ונאשכול, וכן קצדר בבר-מגדים בחרושי וב-איך וב-בבב מאיר. מה שכתב בכתוב מאיר שבודקי התופיות בטורואה קפוא לא רוחה נך, אין סקרות, דלא נמי ליהן בן משומות שודאות רוחק לפערן אין בשגיא, דישמע עדרם בחרושי-חיקאים שלימים מדריך אמור ע"ז והפרשה מינדרי וכו'. ע"ז שם: (ט) כן מוכיח בחרושי שפאננו נבע דין זה, ע"ז שם: (ט) דקכבר בר-הדריא במנינו ובקבר הנקה אשר-ז' ובענאנן אבקתם הדרוי עוד יונת. שעה עטוק דבורי רבונו ה'ותן, דכל שהאה בחרושי חחותם אשובל בעיל-הביב לילך ולטל פה, נסיפון קמeka לעדר קקמי. ולא שפאננו דרכו קשודם ובלאי כי' וועה דתהייה דיא וקנאל דROLEה, לאמו שורה עאר בפערן עטוקן שאחר זה, ואסמן מנא לה להריכיב עד אקלא הנקה אשורי קולת רבונו ה'ותן, ולא אפשר דתהייה אשורי איננו מקל כל גלי אי' ומperfיש דסמכה בפערן עטוקן שאחר זה, ואסמן מנא לה להריכיב עד אקלא הנקה אשורי, פרתנן גרב' נו נזונגען גראפ' לעיני. וכן משען לדרא דרכו קנטה אשורי ששבוב דהוואיל וקורוב לה'יטו דענות לעדר הא פשחסת בכל מסום בחרוך לתבעים אחים, פרתנן גרב' נו נזונגען גראפ' לעיני. וכן יוזנעם זמפרשן כן, משען לדיעתת מודה וגסינן רבי הורה בון באכה להחטאת בה פירוי. הרי גנטק סמוך לברחו ומטבג דעדתת להשלחתן ולא מטעם טעל. רבונו יוזנעם זמפרשן כן, משען לדיעתת מודה וגסינן רבי הורה בון באכה בפערן לזרחה מבונה דטפוני אללו בדור מפקחים לשיטת התופיות, ולא קליג רבי' הודה בון בכא אללא בקמי דכא קשוב ובקיטים דידינה גונקה הייא, קבומו שדרכו בז' הא פערני דתונן שים האון לרשי' מאנדרגונען מדריך רבונו ה'ותן גופא, ע"ז שם דיטש, וככון דזרכיך לאשכוי דיזה בירוחה בעלטן, מפרש שונאי בחרוך אלפום וצאנטו ליטיל, ובאמת טיל גופא גאנדר דאנינו קלומ מעקר דיןיא, וככון שיינטאר בחרוך בפליזן שכט, אללא דיטש דידיה בעלטן גאנט. וכן ראה מרפ"א שעטהטיטים דברוי רבונו ה'ותן, וזה בר-הדריא לא קאפיק פלשלו שס' סמוכה לעיר' לאו צחט' סמוכה לעיר' ואפריליגט דבסטומחה לעיר' מפער, ומוקטנא כננתה קראיא משום דזריך ליל-טפם שראא סמוך נפשל דיא לאו צחט' סמוכה לעיר' וולכי לא העתקנו דברוי פאנ' אברוקס בוה: (ט) כן משמע לע' לשון ברק' א' פ' ספ"ז לבינו וגעפה עליה, בויתו מיטע ב' הדרת אשורי, ווי מוקח בבדרא רבג'יא: (ט) דסוכת מתחwil וטמה:

בְּאָרֶת הַגּוֹלָה

הַלְבּוֹת שֵׁבֶת סִימָן שְׁנָה

ביאורים ומוספים

(6) והחוורא (או"ח סי' ב' ח' ס"ק לו) כתוב, שימושע שלדעה זו נחשב מוקף לרירה גם אם מתחילה הקוף את הקרפה ולאחר מכן מבן בה את הבירה.

[במה"ל דינה לדינה]
ומימין קו לאם פשאייש דינה מעלייא (חיא?).

(7) בחידושי הרעק"א (יעירובין כא, א תוס' ד"ה מדין הקשה), שלפי תירוץ אחד בתוספות (שם) אסור לאדם לשותה בשבת במקום שמקופ בין פשי בירותו ולא התירו אלא להשקות את הבמהה, ואם כן מروع נחשבים פשי בירותו מוקפים לדירת אדם. ובכתב, שבדי להיחשב מקום המוקף לרירה כי בקר שבחול בן אדם שותה שם.

[במה"ל שם]
רבבי חייא גונא לא חשיב מקוף לדינה.⁴⁸

(8) החז"א (או"ח סי' קוב ס"ק טז) תמה על קר, שבתו שבודר להחיא שנחשב מוקף לרירה. ובכתב שבודר הטעם רשי ותו לא סמוך עליהם בדרור שהוא מזרבנן. ועל סמך זה הריר להחשב את מקום השוק במוקף לרירה, בירין שיש שם בא"ר שהרבה שותים ממנה, וכן מחמת שהרבה אנשים קבועים שם את דירתם לשעה. אמן כתוב, שהו"ט דוקא אם מקום השוק מוקף במחיצות כ"ז, בגין בקינות שובהם עשרה טפחים העומדים סמוכים זה לזו ואין בין קנה לבין כי טפחים, ואין בכלל הדיקף המכחית פירצת שהיא גוזלה משער אכotta, או שיתיקן אותה בצורת הפתח. ובסיק דבריו כתוב, שלמעשה ראי חולק את הבירר בצורות הפתח מגןן לזרום או במזרחה למערב, שעל ידי כן יודה השיטה שבכל צד בהות מבית סאותם.

[משנ"ב ס"ק יב]
ונאפללו קינה ארפו קרפה יופר מפוצה אפה, פפי מפער לטעלטל בכלא
כל שטמך מתייצותו.

(9) ורעת החוויא (או"ח סי' ב' בט ס"ק יא-יב), שבאופן שאורך הקרפה הוא אמה יותר מאשר מוחתו, יש לאסור אפילו אם ההיקף הוא פחות מבית סאותם, וכותב שכן דעת רוב הראשונים. [אמנם שם (ס"ק ז) נקט בדעת המשニיב שאון להחמיר בפחות מבית סאותם, וכותב הגרא"ד לנדו (גלאון חז"א) שצריך לומר שחדר בגודל קיק לשיטות הראשוניים שנחשב לכרכמלית גם בפחות מבית סאותם].

ולדעתי החוויא הסתפק בספר חז"דנים וביאורים (סי' ד ס"ק ג) האם יש שיעור לדבה או שאבילו מקום שארכו ד' אמות ורוחבו ב' אמות נחשב לכרכמלית. ובספר בינת שמחה (עמ' ריח) הסתפק האם בכדי שייחס אורכו יותר על רוחבו כדי להיות מקום הנדר בד' מוחיצות. אבל אם אין מזרה, אף שארכו של המקום הזורע הוא יותר מאשר שניים מוחיצו אותו מזמן להחשב אורכו יותר על רוחבו, או שאבילו אם אין מוקף מוחשב לברכמלית. זלפי העד הראשון, נמצא מקום שארכו יותר על רוחבו שנחשב כרכמלית אינו אסור את מקום שביבו, שדרי הוא מוקף מהחיצות, והנדון הוא רק לעין לטלטל לשמו.

[משנ"ב ס"ק יז]
דאף לרעה זו, דוקא בשבנה מבית ואחר-פק הקוזו.⁴⁹

חלבות שבת סיון שנה

כיאורים ומוספיים

המונחים הללו, ונמצאו שברטן זה מיקל החוויה יותר מהמושג, שלוותה הממשנית גם אם מועלם מה שבודעתו לפניו לשם פרוח מהביבר, אין זה אלא אחר שיפתחה, מבוגר בשעה'צ' (סוף סיק ב'א), וולדעת החוויה מועלם והודרב בחזרג בקדם שפתחת', בין קרטף בן אוצר שהוא תושביש שכן היבטי ציריך לא, שנמה שזו נחשב מוקף לזרחה הוא ורק מហמת שהבית פורתה לו, שבבשאוף עירין לא היה בית פתוח לשם, אין חשב מוקף לאילו ריברה נט את גב'ה בדורו לפחתה פחת לנטן או לגורו שט' ריב'.

הנזכר בפרק י' של ספר הכתובות, ובהלן נזכיר את הכתובות שבספר זה:

בנוסף לכך, מטרת החקיקה היא לא רק לנקוט בתקין יסודני, אלא גם לסייע בתהוויה של חברה שמיושמת מושגיהם של מנהיגים מוסלמים, אולם גם לסייע בתהוויה של חברה שמיושמת מושגיהם של מנהיגים מוסלמים.

[מישנ"ב שם]

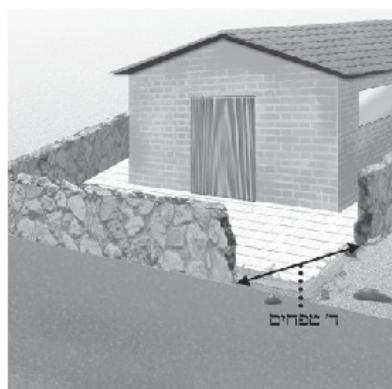
ט' ב' ט' ט'

(13) ושותיו בניה שאן הולכים בהם, הורה הגראן קרליין (רבכון קריית ספר גליקן טד עמי עט) שם הם בסמיכות לבעלי העיר המשוכבים כבר מזמן עתידים להיות חלק מהעיר, וגם הותחל כבר בהמתן נניתם, אין שהם בחרוף, ואנו ארכר לאגדום כדי שאל ואספר את הנטול בשוב

עמ' 10

הנתקנו מטריהם כל-בון ותפוצלו כל-המוציאים¹⁴.

14) אופן נספּ שאפשר לתקן את החצר ולעשוה מוקפת לדירה, כתוב

הפטיש במלואים עמוד 2

(14) אוטן נסיך שאפשר להפיצו (אויח' סי' פח והחוורין) לפזרן (סיק' לד) שיבול הגדר פירצה חובה דעכטחים כוהה (ט), ובמקרה שבו לא יתאפשרו שיטות פירצה זו.

[שנ"ב כ"ק א]
 וולדעה זו, אפלו בסמוכה מפלש לבירתו, כל שלא פתח ולבסוף הערך
לא פגני, והסבירנו **האקרונים** לה'קה בז'חה וו'.
 9) ואם יש בכרפ' שומרה [מקום דירה לשומן], בהגותו אשרי
 העירובין ב'ב סי' ב, שהזו מקרו דברי הרמ"א) הביא שהוא נחשב
 במוקף לדירה, וכחוב האליה וטה (ס' ב), שסתימתם דברי הרמ"א
 משמע שעדרה החמורים יש להתר גם אם אין שם שומרה, ולדע
 הדוסרים אסור גם אם יש שם שומרה. מאידך, דעת הרמ"א (ס' ד)
 שאם יש בכרפ' שומרה, לכל הדעת משב הוא מוקף לדירה, וכן
 פסק השוער הרוב (ס' י). וכן הבית מאיר (כאנ) פסק כן לזרע מעם
 אחריו, ע"ש. והאיתר (ס' ז) והגריא דחו את דברי המג'אי, וכן דעת
 הדביהח והכבי. ולהלכה כתוב הביבה לילקון (ס' שב ס"א ד"ה ברדי) שיש
 לעד שמוקם שהשומר דר בו יומ ולילה מושב יווקף לדירה [זהינו
 באפוא שהולפ' לבוטם, מבואר בפמיג' (א"א ס' ד)].

וועגן זעטן

גלויזין ערבה בירבן גזע זאמון

10) בשיטת נדע ביהדות (שכ' דן לעמך נ הווות אם הוא נחשב מוקף לירידת וכותב שהוא גודע מוסכם מוקם שונמאות שם בהתו, ואינו נחשב מוקף לויה בג אב הקפ מוחזקו לויה ויש שם דירה קביעה לשומר, וטעם הדבר, משום שאין דורך ממקום גורדי תיו, ועוד אם יש לו שם דירה בטלה דירתה, וכל וחומר הוא מורעים שכונתיים דירת אדר, כדליה בשיער סיט, ואולס גן חיות המכוי הרים מוגדר לטיל בני אדם, ויתכן שאכן דיבר כראוף.

מיועד לטיוול בני אדם, ויתבע שאין דין בקרופט.

[מישן"ב ס"ק ט]

دلשם **תשמיש דירה הקיפנו**).

11) ורבותו שלנו כשם מוקפים במחיצותך, כתוב החז"א (אריך סי' טט ס"ק ז) שהם נחשים מוקפים לדייה כדי פחת ולבסוף הוקם כוכן שורדים העזרות פתוחין לתוכם.

וחודק וחובית או שיעים המשמשים את דירות הבתים, אבל מוקמו פנויים הנמנאים בתוך העיר שכן דרך בני העיר להשרותם שם, כתוב שב (ידה ואם) שיש להם דין קרבן. וכך הם גוזלים יותר מכך טאות ויאגמ מוקפים במחיצה לעצם, הריהם אוסרים את כל העיר. אלא שכבר באין לנו נזהירים בזה, ואלו יש לומר שכין שהם פריצים למגרור אל העיר אין נחרשים למלומס בפני עצמן הריהם בטלים אל

וזאת דבר מוקפים מוחיצות לעצם ויש במוחיצות ביראה שזו יואר בענשר אמות, הרהם אסורים ואסרים את כל העיר, משומ שבאוון זה דם נחשבים למקם כמי עצמו ולא לפקים אשר עם היה ומן שהשעיר פרעה אלה הדרה אסרים אותה דין פוץ למקום האstor, ולען שעוזים שביבת העיר, כתוב החזירא (אותה כי' קנו בהשמטה לטלי' ענת) שאך אם ברוח מהוחיות השער, מימ' אם אין משתמשים שם כלל דינם בקרוף שלא הוקף לרירה, בגין אם זורעים ובון אם חמם שעוז בור, ואם הגוילים יותר מבית סאתים ואינן מוקפים במוחיצנה לעצם, הרידם אסרים את העיר, אמן אם הם סמיים לעיר הדריך הוא לכל בתוכם, יתכן שם נחשבים חצר, ובשיטים גודלים دائריא שי' אפשר להקל.

[ח'או"ר שח]

[18] ב' ב'

(12) עדת החזיר (או"ח סי' בט ס"ק ו), שיש לחולק בין חצץ שעיקרה מעשיות כדי לשמש את הבית, וכן גם אם הקף על מנת לפתח פחה מעשיות או לבנות בית לאחר מכן נחשכת מוקפת להירה וצידר שהחצר בדורותם מוגבהת לריהה אפלו גודל שבסה את הבית, אז פחת פרט

חלהות שבת סימן שנה

יְהוָה בְּאַרְצָה

ולדריבתך, זה שבסה ב-^(א) ביד-דרירה, *או שפה לו פטה *מפניו (^ט) *ואחריך הקיפו. ^(ב) יואם תיה מילגוף שלא לשם דינה ורואה למקומו לדירה, אינו צריך לרוץ כלו, אלא (^כ) ירכז בו פיטה (^כ) ביחס מעשנה^(ט) (^כ) ונמצא בית פתוח בו בלא הפקף, (^כ) ויזהר זיגדר (^כ) הפרצה כליה (^כ) יאו אמה הניתנה על עשר אמות והעשרה אמות פתחה הנ. ותני הוא פותח ולבסוף הפקף. ^(ג) אם פרץ אמה גגדלה וחזר ורבץ אמה אצל מה שادر וחוור ועשה כן (^כ) עד שהשלימו לעשרה, (^כ) מתר: הגה *הגה *ואם קשה עליו

באר היטב

סכנות של פקירים שדר אום ובאים ובלילה או בלילה-היבנה עצם. אונן דר לחם בקביעות, הגם. רעמא: (ב) בית-דירה. קומ שוזר, עמ'א:

באור הלבנה

בג'ון שאלת שאלות רשותה בפניהם. דעך ג'ון לופר והחיה ג'ון
ולילה לשומרה, אכן לשליטה זו ניחאה הכל, אמריך קאצ'אר או בעל נועז
בכלהה. מדריאן אונגו קאטרו-טוטים סיקן מה, ששבאי דיבת ג'ונואן ג'ול אוד
הוורש עפזרד מסין דירית בהמה עצקה גדרון מקיר דירה לענן יבר מבייה
סטאמט, ובעל נועז בהירה שקל וטבי ברכרי וטיר אס-טין כה שפטקבי כהה
לפי שיטת ובנו הונגן, גם קם דילא קא בשום פוק שיזר וקסה דיר
סיהר הא משומ שערואה דר שם. צען שם. צען-כל-לעננים בערך דין גם
סינוע ביהודה לא קשא אלוי ברא, נק שפקע על אזעמי ולעמן עבדא
ויהודה, ען שם¹⁰). וזרק צין לאמעען: * או שמחה לו פהט. ען פער-מגדים
שפיטפוק לופר דאפר דיהו קידין שלון. בקפתה, אף באלה רעה ובעליה
שבדת בפי מה שביבאו מפעריט משגע ריהוא קידון חלונות, מפל מוקט וו
דיבר ערוץ, ובכיש לא גווער רק פהט. הש לופר דז'וואט, ומישום דבנהו
עמוקים אף ס ניאם דמגנון, נקאק ששמחתפיש לעיל-לעננים קדרוון חלונות
ללאו אוד עשיות, וגם א אפרשר להשתפיש דורך המלונות בקבע, לא מאי עליינר
קער לשם דינה, ושפיר גבר פער-מגדים גונז פדר עזין, ומכל
לעננים אף ס ניאם דמגנון, נקאק ששמחתפיש לעיל-לעננים קדרוון חלונות
ללאו קדילא. אולם אעטינן רוקט בפער-מגדים דז'וואט, אם איקלה קדילא
בכלהה, דלא גוועט לאילא לאילא¹¹ (מיא). * זאנר-פיד האקזיט. אבל אם
ההקרק טריפטיק ובורוז דעומת קהה פומת בו חוכת, מפזר בפער-מגדים דז'וואט,
ודוחתני ובורוז דעומת קהה פומת בו חוכת, מפזר בפער-מגדים דז'וואט,
מאשעורה¹², ומפליא לא נחשב שפער-מגדים ספ מהייעץ הפוט קהה ווועת דה רוחן זיך
פאנטזיה¹³, ומפליא לא נחשב שפער-מגדים ספ מהייעץ הפוט קהה ווועת דה רוחן זיך
לידינה: * זאמ גחסה לו ליפר' הפטל, קאנ' א' באוואר
ההקלקן על ענבר פקחא זי הדרובער-דישן, קאנדו הו אמאן דישס'ב שיער ב
ספלה ומיחנה ומיחנה תמאנה דאטפערן, וכן הו א אפרען דקון דרכטן צ'ז' זאדר
ההשגב נחשה ומיחנה תמאנה דאטפערן, וכן הו א אפרען דקון דרכטן צ'ז' זאדר
ששליל ג'נט, צעל-לעננים רלא אטמיזן גן ווועטן, רבל פל שפה הא בעלה משלחה
שטחים לא אפרען אלל אראא' פטיכא ואינו קפום פוקס לנגאל גנדארם, וועל
אדרטה, פטאטפער קליין עוד מהייעץ מאערוב בס הוא לא בשלים לעשעה, ואס-
קנטון קלי נמי בונין דין, קשושוק עפר סכיבית בככל בחותה מושלה פחתה
ההזהה ברובע ארבעה טוחים דללאא שם וויסת גאל-כינארם ולעכ' גאנער
סם כונת ארעע אסות חישיב במחיצה גמורת, ובונון דין. פקונע סקונע ציד

שער הצעיר

(ט) ביהדות רוקפלר וביה' ואלה ונה. וכן נוטה דעת קראין וכון פסקו בשללן עזרוך קארץ וביתכמאיר, וכן מבואר ברש"א יזכר ט"ש. ובאמת ערך דברי והזהות אעדרי נגומיהם, שהזבזין כן מדברי אוור זרוע, ובאוור זרוע אין שום משפטותו לה, אלא עהעטיק בדברי רבינו הוניה בן בכ"א פרוש רשי' ומזה לא מוכח כלל, כמו שאנו מוכח דריש' סבירא לה פבנא זו לפסק הכלבה, ואדרבה, סביר זועם בעצמו קאיין דניא רדקה ופרש קדריש רשי' שם, אללא דלא שמי לה; ומלבך זה, הלא בשים כבואר דין קרperf שפערץ לחצר, אללא דאר בקרperf שברוחן העיר גסינן עזען פחת ולבסוף הקה, וכן מוכח ברמב"ם פרק טז דין, וועלין בודאי שישתאות דחויה היא: (ט) אהרון: (כל) אך דברי מגדירים והגרא' לא משמע כי, כדבוריהם ממשע מהדורות הרשב"א בישלחן עזיבך בטעשה ואבדוקך, מפל מקום צדרכך בודה לךקל, מאחר דמשיטת הרובאים משבע דכהחך לבענין דירה לחדר כסיבן פבנין, ומשמע לדירה רכין דנדגר או מתקון בגדר בכינה שמאמהה היא עללו שס דירה ויסא מפער לעטלט בה צגי, דבבכי לא מחייב ככמלה, ואף דרבב הפוגד פלא עלי, מכל מקרים בשתיות השל"ס ופרש רבטה החגאל ובריר' וטאפלול ודייא' משלעם בס"מ דלא בעין כל קני גנאי דמנזרים במחהפה, ובכמי שכך נידור בזיה בעל תח' וכובשחה רהה, עין שם. ואף אם נקט דלא קדרובים, מכל מקום בנזון דין נהאה דגם הרוב פגידי מצדי לרקל בין שתחשב בפירוש לשם שמשיל, מאי אקפתן, אך דאשיך דטבב ס"ה לו יוזר להתחל פשתער ואספרק לבנות בית, וכן מוכח שם מלשון קרב נפער בעצמו להענין שם, וגם גובל לאזרך וזה דעת הרובאי שטקל בפמק לביות בלא קלישטן קשוחת אחרהך, וכן נועה דעת העלתרשטי, עין שם, וכן הוא דעת תח' (ט) רמב"ם לפי פרוש מאמרך רוקפלר. וכן שם עז פרוש: (ט) אהרון: (ט) אהרון: (ט) אהרון: (ט) אהרון:

ובתוטפת־שְׁבָת רַע

Torah-Box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com